

Malíř a restaurátor Petr Bareš se narodil v Praze 11. 8. 1937. V letech 1952-1956 navštěvoval Výtvarnou školu v Praze na Vinohradech, kde byl jeho profesorem malíř Zdeněk Balaš. Po ukončení střední výtvarné školy pokračoval od roku 1956 ve studiu na Akademii výtvarných umění v Praze v ateliérech profesorů Vladimíra Sychry, Vlastimila Rady a v restaurátorském ateliéru profesora Bohuslava Slánského. Po absolutoriu v roce 1962 se začal vedle volné malířské tvorby především věnovat restaurování malířských děl a polychromovaných plastik. Byl členem restaurátorské Skupiny 66, s níž také v 60. letech dvakrát vystavoval vlastní tvorbu (v Kutné Hoře a v Liberci). Na počátku 90. let se stal členem Asociace restaurátorů a členem Asociace výtvarných umělců. K problematice restaurování napsal bezpočet restaurátorských zpráv; spolu se svým dlouholetým spolupracovníkem a přítelem, malířem a restaurátorem Jiřím Brodským publikoval k technologickým otázkám restaurování nástěnných maleb několik studií.

(In: Technologia Artis 1, 1991; Technologia Artis 3, 1993; Průzkumy památek 2006, roč. III).
Samostatně vystavuje od roku 2006.

Petr Bareš: Pastel č. 23, 2009,
100 x 70 cm

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění

GFÚ

ARCHIV

Vás srdečně zvou
na šedesátou druhou výstavu cyklu

Setkávání

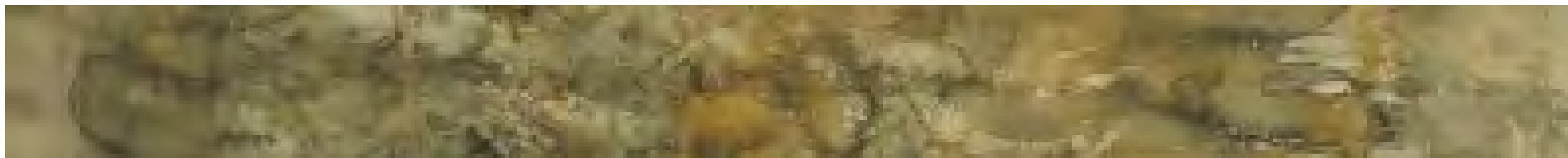
Petr Bareš:
Barvy, tvary, struktury
(pastely a akvarely)

zahájení ve čtvrtek 22. září 2022
v 16:30 hod,

úvodní slovo Jiří Hůla

otevřeno 23. září - 5. listopadu 2022
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

Se jménem malíře Petra Bareše si většina znalců výtvarného umění vybaví jeho dlouholetou úspěšnou restaurátorskou aktivitu a četné závěsné obrazy a nástěnné malby z nejrůznějších uměleckých epoch, jimž dopomohl k navrácení někdejších kvalit. Málokdo ale ví, že Petr Bareš se také věnoval a v současnosti stále intenzivně věnuje vlastnímu dílu. Je tomu proto, že jeho volná tvorba zůstávala až do nedávné doby dobře skryta.

K rozhodnutí věnovat se restaurování dospěl Petr Bareš za studia na Akademii výtvarných umění (1956-1962), v malířském ateliéru Vlastimila Rady, jehož vedení jej neuspokojovalo. Dokázal v něm setrvat pouze jeden rok. Přestup do restaurátorského ateliéru Bohuslava Slánského v roce 1959 byl, jak po letech vzpomíná, šťastnou volbou. Dychtivost po poznání malířského umění a jeho tajemství zde konečně získávala potřebné uspokojení. Na své si bezesporu přicházel i Barešův vztah k malířské hmotě - k jejím tvárným a estetickým možnostem. Dokázal jej záhy zhodnotit v materiálových strukturách, jak dokládají některé jeho abstrakce z šedesátých let, kombinující malířskou hmotu s nejrůznějšími materiály: písek, popel, textilie a zteřelé papíry nevyjímaje, a stmelující je do znakových konfigurací.

Následné desetiletí - možná i v důsledku charakteru tehdejší doby - proměnilo dobrodružství spojené s destrukcí barevných hmot a s metodou asambláže v požadavek

Petr Bareš: bez názvu, 2018,
akvarel, 100 x 70 cm

harmonie a čistoty barev. Abstraktní vyjádření si však jeho práce i nadále ponechaly. Rovněž neiluzivní pojetí malby se stalo trvalou devízou. Pouze tvarosloví plošně koncipovaných znaků začalo nabývat konkrétnější podobu: někdy

geometrickou, jindy bio- nebo zoomorfni. Tíživost normalizační doby zasáhla tehdy i do jeho tvorby. Přinutila jej na určitý čas se jí vzdát. Pauza se však protáhla na dlouhých dvacet let. K malbě se Petr Bareš začal systematictěji navracet až po roce 1998, kdy pominulo období obtížného sebehledání a utváření výraziva. Bylo zapotřebí najít takový systém, který by odpovídal okamžité inspiraci a zahrnoval v sobě prožitek volnosti. Stala se jím, jak ukazují současné Barešovy malby a pastely, spontánní improvizace, podmíněná volnými asociacemi reagujícími na tvarovou i barevnou skladbu výchozího prvku. Tato volnost však platí, jak shledáváme, jen do určité míry. Respektována jsou totiž estetická pravidla vzájemných tvarových a barevných vztahů, harmonických i záměrně kontrastních, jimiž se vznikající konfigurace řídí. Bezprostřednost této "hry", probíhající v prostoru a v ploše, skýtá umělci v tomto směru jedinečnou možnost vyjádřit podstatné: prožitek svobodnosti a opojné radosti z tvorby. Pohybový moment, jež tento proces obsahuje, je všudypřítomný a výrazně charakterizuje současnou Barešovu tvorbu. Nesou ho křivky linií definující plošné abstraktní tvary, utváří a vnitřně dynamizuje jejich bizarní skladebnost i výsledné konfigurace. Barešovy obrazy jsou v tomto ohledu studnicí elánu, humoru a fantazie.

Z textu Mahuleny Nešlehové (petrbares.cz)

